

Tid for forandring?

♣ Honduras

○ Brasil

⊗ Nicaragua

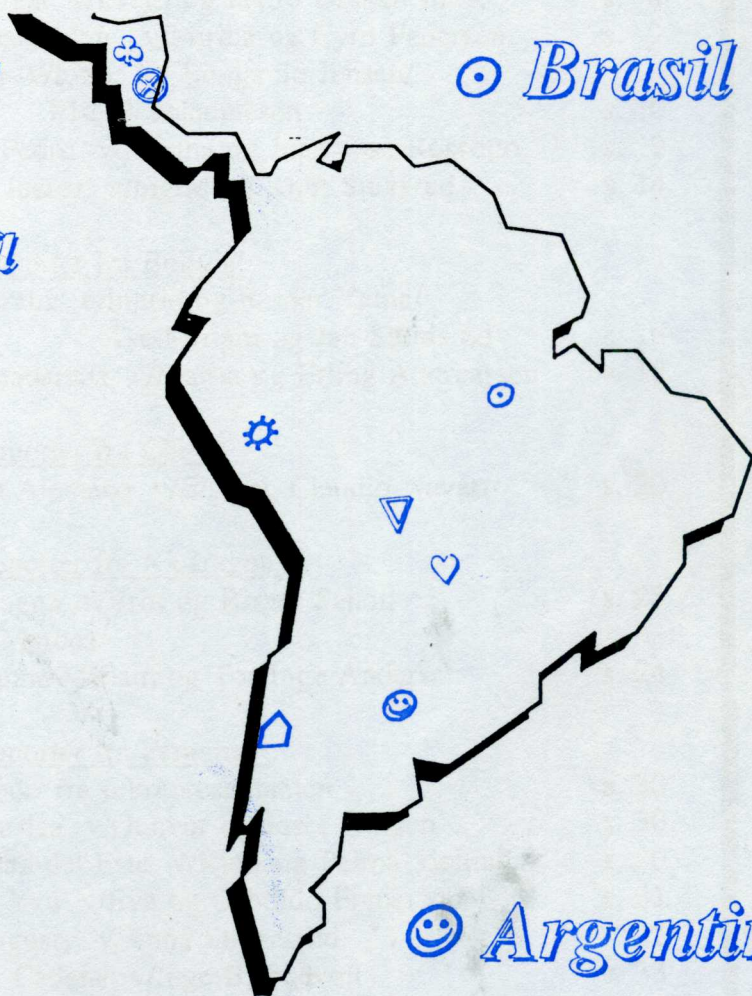
⚙ Peru

▽ Bolivia

♥ Paraguay

△ Chile

☺ Argentina

*PYMs Sør-Amerika konferanse i
Filadelfia, Kristiansand
8. - 10. mai 1992*

ÅRSRAPPORTER FOR 1991

TID FOR FORANDRING ?

Sør-Amerikakonferansen i Kristiansand i tiden 8. - 14. mai 1992 er den 46. i rekken. Går vi ut fra erfaringene fra tidligere konferanser, tror vi at også dette vil bli givende dager.

Det er kanskje en dristig tittel vi har satt på konferansen i år. Vi velger å ikke kalle det motto. Vi vil ikke ha forandring for forandringens skyld. Men vi vil gjerne stanse opp og stille spørsmålstegn ved om det fortsatt er rett å drive vårt misjonsarbeid som vi gjør.

Kanskje vil vi komme fram til at vi enda en tid må fortsette i de samme sporene, og kanskje er tiden moden for visse forandringer.

Evangeliet er uforanderlig. Misjonsbefalingen og kallet til å nå ut med budskapet er det samme som for snart to tusen år siden. Men er våre metoder underlagt den samme "uforgjengelighet"?

Vi lever i en verden i stadig forandring. Verdensriker går til grunne, og nye oppstår. Tyskland er ikke lenger delt. Jugoslavia løses opp. Sovjetunionen eksisterer ikke lenger. "Murene" rundt Albania har falt. Europa forandres. Afrika forandres. Hvem hadde trodd at dette kunne skje så snart?

Vil disse forandringene få noen betydning for misjonsarbeidet vårt i Latin-Amerika. Bør vi være bedre forberedt på at det også på "vårt" kontinent kan skje store og plutselige endringer.

Vi opplever fortsatt en innhøstningstid. Misjonen er vél ansett for såvel sitt evangeliske som sosiale engasjement. Vil det alltid være slik?

Seiersrapportene som kommer fra de fleste felt gleder oss. Guds ord er det samme, selv i en verden i forandring. Gud ord er kraftig og spiredyktig.

Til slutt vil vi uttrykke vår varmeste takk til "Filadelfia", Kristiansand, for at de kunne ta på seg dette store arrangementet. Herren skal rikelig velsigne tilbake!

Halden, 21. mars 1992

Roger Samuelsen
formann

RAPPORT FRA FELTET I PARAGUAY

1991 vart eit positivt arbeidsår på feltet. Framgangen var jamn, uten store endringar. Største endringa var kanskje at fleire misjonærer kom ut og gjekk inn i ymse oppgåver. Først kom Henny Marie Rasmussen saman med Gunvor Lilly og Josef Iversen. Iversens gjekk tilbake til arbeidet i Villarrica. Henny Marie Rasmussen valde å gå til Paso Cadena. Der kom så Inger Johanne og Inge Bjørnevoll til å gå inn då dei kom litt seinare som leiarar for eit prosjekt. Candido Figueredo kom tilbake til feltet etter å ha fylgt heim kona og dottera som var sjuke.

Menigheten:
Enkeltrapportane frå dei ymse arbeidsstadane vil elles gjeva meir detaljkunnskap om arbeidet.

Inge Bjørnevoll, feltrepr. 1992

VILLARRICA

Menigheten virker på 7 forskjellige steder med ialt 12 møter i uka. For tiden sendes det 2 radioprogram, ett fra Cnel. Oviedo en gang pr. uke, og fra Villarrica 5 ganger pr. uke. IBRA støtter dette arbeidet.

6 ble døpt i 1991, og 7 er tillagt fra andre menigheter. Menighetene teller i alt 77 medlemmer og ledes av en forstander, en eldstebror, tre menighetstjenere og misjonærene Gunvor og Josef Iversen.

En tomt på 60m x 20m ble ervervet i 1991 for lokalbygg og evt. forstanderbolig. Byggingen starter opp i løpet av mars måned 1992. Vi har tro for at midler vil komme inn.

Gunvor og Josef Iversen.

CIUDAD DEL ESTE, ALTO PARANA FYLKET

Med takk til Gud ser vi tilbake på året 1991 med glede. Flere spesielle felles møtekampanjer ble avholdt i de respektive 3 byene her: Ciudad del Este, Pdte. Franco og Hernandarias. Flere er blitt frelst og døpt i vann og Den Hellige Ånd til tross for en sterk okkult virksomhet som også merkes i dette strøket spesielt. Den åndelige kampen er hård.

Jeg har arbeidet også dette året som koordinator for FLET (Facultad Latinoamericana de Estudios Teológicos), med et strålende resultat på 300 bibelstudenter fordelt på ca. 40 bibelgrupper i forskjellige menigheter i Alto Parana.

Takk til alle som står bak med forbønn for disse.

Jeg har også fått være med på møtekampanjer forskjellige steder rundt om i landet, og på flere nye steder er det tatt opp virksomhet.

Kjellaug Palma Sjølund

YBY-YAU

Ja, så har man igjen lagt et nytt år bak seg, et år vi på alle måter takker Herren for, selv om både kampene og skuffelsene ikke uteble, så opplevet vi Guds velsignelse på alle måter.

Menigheten:

Menigheten her i Yby Yauú, i Nord-Paraguay, kan se tilbake på 1991 som et meget rikt og positivt år.

I løpet av året var det 4 dåpshandlinger hvor 18 venner ble døpt og tillagt menigheten. I august måned, hadde menigheten ansvaret for den årlige bibeluken, og i den sammenheng ble den nye pastor innsatt i sin tjeneste. Det er med stor glede at jeg kan meddele at Pastor Carlos Escobar, fungerer veldig bra i sin tjeneste. Den nye kirka er ofte full av folk, og vi merker at det er stor åpenhet for evangeliet.

Skolen:

2 lærere med lønn fra landets skolevesen underviste fra 1. til 4. klasse, ca. 50 elever deltok i undervisningen gjennom hele året. Også i 1991 var det flere indianerbarn som fikk hjelp til skolebarn ved den nasjonale skolen i landsbyen. To ganger i uken ble det servert skolefrokost på skolen i kolonien.

Kolonien:

Indianerne har organisert seg og dannet sin egen juridiske person. Misjonen har gitt den alle rettigheter over jord som før stod i misjonens sitt navn. Veien til kolonien er fullført og er til stor hjelp for alle indianerne i kolonien.

Helsearbeidet:

Hospitalet, som drives av det nasjonale helsevesenet, fungerer meget tilfredsstillende. To leger, 4 sykepleiere, 2 jordmødre samt annet personell, gjør en meget bra innsats, og det er til stor hjelp for alle folk.

Så takker vi alle som trofast har stått med oss i arbeidet her ute. Uten dere, kjære misjonsvenner der hjemme, var det nok lite vi kunne gjøre for å hjelpe folket her ute.

Men la oss arbeide mens det ennå heter dag!

Eva og Candido Figueredo.

På 1. juli vart det starta opp eit prosjekt i Paso Cadena med mål å overlata aktivitetane til misjonærane over til nasjonale. Målet er at etter 7 år skal misjonsengasjementet kunne avsluttast, men at aktivitetane skal fortsette i Paso Cadena.

Rapport fra arbeidet i Curuguay 1991

Kyrkebyrået, Pastor Eulalio Garcete slutta av som forstandar ved nyttår. 1. juledag vart 8 døypt, og med dei kom medlemstallet opp i 35. I febre år har det vorte bedt om å få eit eige kyrkehus som ein vonar kan realiserast i komande år.

Det sosiale arbeidet.

1. NORAD-prosjektet i indianerkolonien 1. de Marzo ble på det nærmeste fullført.

Det består av:

13 km ny vei innover skogen.

Et stort lagerhus.

Et skolebygg for folkeskole.

To lærerboliger.

To brønner.

Det bor 54 familier i denne kolonien, og det er over 100 barn.

2. Helsearbeidet.

Sammen med personale fra helsesenteret her i byen, lege, tannlege og en sykepleier, er Fortuna, 1. de Marzo og andre kolonier blitt besøkt flere ganger for behandling av syke, samt vaksinasjon og ellers forebyggende helsearbeid.

Det åndelige arbeidet.

Forstander Bienvenido Morales (han er indianer) sammen med Agustin Estigarribia, har gjort en stor innsats. Feltet er veldig stort og veiene er dårlige. Menigheten har motorsykel som brukes i arbeidet. Det arbeides fast på fem steder med ca. 15 møter hver uke foruten søndagsskolen. Det er jevnt mye folk i møtene. I fortuna og Ygatimi er det fine kirker. På de andre stedene samles vi under åpen himmel. I 1. de Marzo er det kjøpt inn en del murstein til kirkebygg. Det har vært dåp en gang hvor fem ble døpt. Den siste halvdel av året har mye folk søkt til møtene, især ungdom, og flere er blitt frelst, så det er mange nye dåpskandidater.

Det har vært to ungdomsleire for indianerne på "Centro Evangelico Filadelfia" i Curuguay. Den siste fredag og lørdag i hver måned samles brødrene fra skogen på Senteret til bibelundervisning og bønn. Det er stort behov for undervisning av Guds ord. Menigheten teller ved årsskiftet 57 medlemmer.

To brødre har vært et år på Bibelskolen i Atyra, og de skal gå et år til.

Det har vært et travelt og rikt arbeidsår, og vi takker Gud for all Hans nåde.

Anna Strømsrud
Anna Strømsrud

PASO CADENA

Frå 1. juli vart det starta opp eit prosjekt i Paso Cadena med mål å overlata aktivitetane til misjonen over til nasjonale. Målet er at etter 7 år skal misjonsengasjementet kunne avsluttast, men at aktiviteten skal fortsetja som før.

Kyrkjelydsarbeidet. Pastor Eulalio Garcete slutta av som forstandar ved nyttår. 1. juledag vart 8 døypt, og med dei kom medlemstalet opp i 35. I fleire år har det vorte bedt om å få eit eige kyrkjebygg, noko som ein vonar kan realiserast i komande år.

Sjukearbeidet. Her deler Henny Marie Rasmussen og Miriam de Saucedo ansvaret. Omlag ein gong kvar tre måneder kjem doktor frå fylkessjukehuset i Ciudad del Este. Sidan prosjektet kom i gang i siste halvår vart 1500 sjuke hjelpt, 200 vart vaksinert, der var 7 fødselar og 14 som vart vidaresendt til sjukehus. For desse siste måtte misjonen heilt eller delvis betala utlegga. Totalt for året reknar tala kan doblast.

Vanlegaste sjukdomane var: Luftvegsinf., diaré og uttørking, hussjukdomar som skabb, og malaria og lehismaniosis.

Skulen. Styrar er Rosa Bogado de Garcete. Der er elles 3 ufaglærde lærarar. 115 starta på skulen og 81 fullførde året. 20 måtte gå om att på same klassetrinn. Av dei 81 var 54 indianarar, 22 mestisar og 5 brasilianarar (av tysk opphav). Skulen hjelpte og til i ein liten skule i kolonien Paso Cadena som indianarane sjølve har starta opp med ei av våre tidlegare lærerinner (Serafina de Vera) som leiar.

Jordbrukshjelp. Det vart lite ekstra gjort dette året p.g.a. manglande jordbruksansvarleg. Indianarane har drive og betalt tilbake kreditt dei fekk frå INDI, ein halvstatleg organisasjon. Ansvarleg for stasjonsdrifta (hus, bil, lysmotor, etc.) er Alfredo Saucedo, og Inger Johanne og Inge Bjørnevoll er coordinatorar for prosjektet.

Inge Bjørnevoll.

(Foto-Helge J. Bjørklund)

Misjonær Henny Marie i aksjon

B A R N E H J E M M E T N O R M A

Efter et halvt års planlegging i 1990, startet vi for fullt med et 14 dagers kurs i februar '91 med hovedteamet. Rehabilitering for funksjonshemmede. 38 personer fullførte kurset, av dem

Barnehjemmet har i 1991 hatt 11 psykisk utviklingshemmede barn og ungdom foruten 5 normale ungdommer som har hatt hjemmet sitt her siden de var små. og trener med de
Ei jente som i 1990 ble operert p.g.a. polio, fikk skinner og krykker og reiste hjem til foreldrene. psykolog og vernepleier (norsk)

En gutt som var multihandikappet var her kun noen måneder og døde p.g.a. hjertet.

Vi har hatt ei jente intergrert i barnehage og ei i forskole. De har sine handikapp både fysisk og psykisk, men har klart seg forbausende godt i vanlig miljø.

Vi fikk i febr. en ny gutt, 7 år, Cerebral Parese, spastisk, rullestolbruker og foreldreløs. Han har fysioterapi, går hos logoped og har ellers fått spesialisthjelp som de andre. med og uten hjelpere.

Ungdommene har vært med på handikapp-idrettsstevne hvor de fikk premier. Det ble arrangert her i byen og vi gikk alle i tog gjennom byen. Det vakte oppmerksomhet ved at vi med våre mange rullestoler og cerebral-parese-vogner var med.

Vi har også gjennom en statelig institusjon (DIBEN) fått økonomisk støtte til et hus på området her, som skal brukes både av barnehjemmet og prosjektet i kommunen. Der er fysioterapisal med endel apparater og utstyr, svømmebasseng med oppvarmet vann fra solcellepanel, foruten kontor, bad, etc. Bygget vil bli ferdig til bruk i april 1992.

Barnehjemmets bygninger har også hatt endel reparasjoner og litt ansiktsløftning i 1991. Nye gulv, mursteinsfliser på endel yttervegger, maling etc. Av våre såkalte normale ungdommer har noen gått på intensivkurs for opplæring av psykisk utviklingshemmede og de arbeider med opplæring av våre mindre barn. En gutt går ennå på videregående skole.

Den økonomiske siden har noen ganger vært noe anstrengt, men vi kan si til Guds ære: Inntil i dag har Gud hjulpet. Hjemmet er vel hva en kan si et "dyrt hjem" når det gjelder økonomi. Vi må ha mer personell enn et vanlig barnehjem i tillegg til at det går mere uttelling til lege, medisiner, spesiell behandling etc. Men, selv om våre barn aldri vil bli helt selvstendige, får vi se at kortsiktige mål blir realisert og at der er en utvikling, selv om den er liten og det går sakte.

Vi sender en hjertelig takk til alle som har hjulpet oss og be fortsatt om hjelp og forbønn.

Jorunn Førland.

Barnehjemmets kontakt i Norge:

Ingebjørg Birkeland,
Sandbekkfaret 71, 2006 Løvenstad

Ved utgangen av året 1991, var 38 funksjonshemmede barn og ungdom mellom 0-25 år registrert i RBC-prosjektet.

Hanne Synnøve Førland.

KOMMUNALT-BASERT REHABILITERINGSPROSJEKT FOR FUNKSJONSHEMMEDE I YPACARAI

CBR-prosjekt = COMMUNITY BASED REHABILITATION

RBC-prosjekt = REHABILITACION BASADA EN LA COMUNIDAD

Etter et halvt års planlegging i 1990, startet vi for fullt med et 14 dagers kurs i februar '91 med hovedteamet. Rehabilitering for funksjonshemmede. 38 personer fullførte kurset, av dem meldte seg 25 som frivillige hjelpere til prosjektet. Ca. halvparten av dem tilhører menigheten her lokalt, og resten er fra kommunen. De besøker hjemmene og trener med de funksjonshemmede der. Det ble opprettet et fagteam som består av: sosialarbeider, lege, fysioterapeut, psykolog og vernepleier (norsk).

De har til oppgave å videreføre opplæringen av de frivillige hjelpere, evaluere dem og klientene i prosjektet. Stimulere foreldrene til å være med aktivt i treningen til sine barn, er også en svært viktig oppgave som både fagteamet og hjelpere har.

Fagteamet møtes en gang i uka hvor de drar ut i "marka" på hjemmebesøk med og uten hjelpere.

I løpet av året har fagteamet vært på 160 hjemmebesøk. Møter med de frivillige hjelpere finner sted en gang i måneden.

(Foto-Helge J. Bjørklund)

I april 1991 ble prosjektet offisielt åpnet der de lokale myndigheter ble innbudt, likeså ledere for ulike lokale organisasjoner. Den norske konsulen var tilstede og tok hånd om utdeling av diplomer for hjelpere som hadde fullført opplæringskurset.

Ved utgangen av året 1991, var 38 funksjonshemmede barn og ungdom mellom 0-25 år registrert i RBC-prosjektet.

Hanne Synnøve Førland.

Som kjent for de fleste, finnes det 3 - tre - Filadelfia-grupperinger i Paraguay, og som har sine røtter i svensk, dansk og norsk misjon. Hver gruppering har sitt eget arbeid, men vi har i de siste årene startet opp med noen.....

FELLESTILTAK

1. Instituto Teológico Filadelfia

Starten av denne bibelskolen ble ett stort steg framover innen samarbeidet. Skolen, som nå er noen få år gammel, hadde i 1991 to kull gående vekselvis med ialt ca. 45 elever. Skandinaviske misjonærer, besøk av tilreisende menighetsledere og nasjonale forstandere har stått for undervisningen. Bibelskolen lånte også i 1991 misjonens hus i Atyrá for undervisning og internat. Det er imidlertid nå kjøpt en større tomt i Asuncion (hovedstaden) for bygging av en permanent bibelskole.

2. Bibelstudieopplegg pr. kassett

Dette samarbeidsprosjektet startet opp ifjor og skulle være kjent for de som var med om fjorårets S.A. konferanse, der en svensk misjonær redegjorde for dette interessante bibelstudieprosjekt og som har sine kontorer i Colombia.

Det er pastor Flaminio Meza fra Ypacarai som er koordinator for dette i Paraguay og har fått god mottakelse fra våre arbeidere spesielt inne i landet. Flere av disse har vansker med å gå på en "tradisjonell" bibelskole av praktiske grunner.

3. Årlige Fellekapsmøter

For 3-4 år tilbake foreslo vi fra vår side at de tre Filadelfia-grupperingene burde komme sammen om en årlig konferanse. Ønske var å komme nærmere hverandre, samtidig som vi der kunne samtale om våre fellestiltak. Disse samlingene har nå blitt en tradisjon.

SÅ LANGT FELLESTILTAK.....

Filadelfia-menighetene som er vokst ut fra norsk misjon hadde ved årsskiftet ett medlemstall på rundt 650 medlemmer fordelt på 20 større og mindre venneklokker. Vi har i vår bevegelse 6 forstandere og ett 20-talls eldste. 14 arbeidere fikk økonomisk hjelp i 1991 fra vår felles kasse for evangeliske arbeidere. Her bør nevnes at i menighetenes årskonferanse i år (92) ble det enighet om et ett "nedtrappingsprogram", der vi gradvis vil redusere misjonens bidrag til nasjonale arbeidere. Planen går ut på at over en periode på 5-6 år skal menighetene selv stå økonomisk ansvarlige for sine arbeidere.

En gang i kvartalet møtes alle nasjonale arbeidere og misjonærer som arbeider innen vår juridiske person til koordineringsmøter der det evangeliske arbeid blir drøftet.

1991 ble ett år der jeg hadde gelden av å fortsette "besøktjenesten" til de ulike menigheter som finnes "nær ved og langt borte". De trenger fremdeles mye hjelp, - ikke minst i undervisningen i menighetsoppbygging, de bibelske grunnsannheter og likedan hjelp på den administrative siden. Samtaler med menighetsledere har derfor vært endel av oppgaven. Høydepunktene under besøkene har uten tvil vært når jeg har fått være med om innsettelse av forstandere og eldste. Det var flere slike festdager i 1991.

En ser derfor tilbake på fjoråret med takk til Gud, og ber fortsatt om visdom ovenfra til å være med å lede rett i en interessant nasjonaliseringsprosess. Misj. sekr. Reinert Innvær's besøk må også nevnes i denne forbindelse. Hans klare syn når det gjelder utviklingen av våre nasjonale menigheter var helt i tråd med det vi arbeider for: En sterk nasjonal pinsevekkelse i Paraguay.

EN HJERTELOG TAKK

- til Misjonsfondet for den hjelp som de også i 1991 gav våre nasjonale venner i forbindelse med lokalbygg.
- til menigheter og enkeltpersoner som støttet "kassen for nasjonale arbeidere".

Lars M. Førland

